

1915-03-08

SENDER

Augusta Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Afventer transskription.

Sender's location:

Lille Veum, Brørup

Archive:

Mappe 86 nr. 61

Lille Væum. 8 Marts 15

Kæm Agnete.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 61

Jeg har set efter i eventyrene om
det var noget af det Morten Christen
harde tegnet på træ. Men tilsidst
kunde jeg ikke huske hvad jeg havde
læst og hvad jeg havde set på tegningen
- det hele løb rundt som trold. Men
skulde for eks. Marie en dag på lyst
til fortælle mig tegningen, så prøver
jeg igen, for jeg synes det var morsomt
at komme efter det, han har tænkt på.

Den lille tegning om Anen der slipper
har glædet os her hjemme og flere
sønderjyder. Men må vi da en gang
have et stort billede, så alle kan se den.
- sagde en af dem. Men, det er nok
bedst at vente lidt med den slæg.

27/3 Kære Jakobin, din tegning kom
for flere dage siden og jeg kan slet
ikke sige dig hvor glad du gjorde
mig. Du får en inderlig tak for
den. Jeg ventede med at skrive
til dig havde været i sønderjylland.
I går afton kom jeg hjem. Det er

ikke rigtig tid at sige, hvor under-
ligt det er at køre ad de nye,
både der ned, og tilbage igen.
Det er den samme sol, eller stjerner,
der lyser over en, ligesom marker
og mennesker og huse og larkesang,
— og så dog er hel verden vendt at
komme end i, omi hestene for træmpel
over Kongen-broen.

Jakob Røppelberg i Hørreby fyldte
80 fødselsdag. Han sad og læste i sin
bibel, og så gik ikke for sig selv lige
ved ham. Han blev glad. Han ad
aften kom mange gæster. Der var
jo meget der skulde tales om. De
var smert alle, med på en eller anden
måde. Jørgen Skudde, en mand med
sådans gode øjne, havde mistet sine
to sønner. Ja Laurids, han var faldet,
men Andres, han måtte da komme
hjem, de havde jo drømt det
sætte to, han og Konen i en og
samme morgenstund. Men Laurids
var også død.

Og meget blev der fortalt fra dem selv
i skiltegravene, og om de hjemlige
forhold. Endnu er der så meget andet
for tiden, men de drøges stadig mere
ind i de gode midler af Kommunerne,
og det var utvivlsomt meget at sige,
hvordan R- forstanderen er. I Hørreby
Kommune er der en forstander og god
mand, som de alle var glade ved, men
mange steder, for eks. i et nordligere
sogn, er der en rigtig skruppest af en
skolelærer, som også er R. først. — han
gik at den fortæller han ham.

De blev i Hørreby Kommune begyndt på at
vade Kister og Skibe igennem, for at
se om noget var gjort, o. s. v. —
Men gl. Jakob længte for, at vi ikke
skal tale om øjeblikket, glætte
evighedslivet, og så begyndte han på
"For dem var Hørre som dage sein"
og der blev sagt gode ord og meget
flere sange. Endnu Petersen kom
også der ned om aftenen.

Jeg var også hos Lygtes i Rødding.
Det billede gjorde ham så glad, at

jeg vilde ønske du kunde set hendes glade færefyldte øjne. Hun forstod det straks fuldt ud. Liseke skal have lidt længere tid. Hun står siden hen længe og så for det, og sagde så: jo, jeg tror jeg blir rigtig glad ved det.

Om morgenen bad fru Liseke om at næste aften: velkommen igen Gudis engles^{og} hun syntes, hun ligesom havde fået et nyt glimt af dem.

Og så bad ~~de~~ mig begge at sige dem fak så godt jeg kunde. De kan jo nu ikke mere skrive deres modersmål til os, de danske skrevne breve kom, men tilbage med tysk håndskrift: "utilladeligt fremmed sprog."

Hvor det gør at ~~de~~ ^{godt} hvordan vordere altid sørger for at give os den opmuntning som vi ikke kan leve foruden.

De havde nu haft en bryllupsdag som lysti sådan op i al bedrøvelsen.

Erigerdinen Pedes Gad kom hjem fra larsabet'et, sund og frisk var han, men lammet endnu og kan ikke gå lange veje. 13 marts holdt de så bryllup. Kirken var fuld af gode venner og onskede

Det er da vist et bjertligt brev. Vi
er midt i ood med malning og
sengering. Men jeg vil ikke vente
længere med at sende eder et
ord.

Dit brev, Agnete, har fra Lykke
fået, og jeg skulde hils og takke
dig. Men må aldeles ingen brev
fori over grænsen. En madams
undersøger hele personen. Men dit
brev sad inde mellem skind og ud
i min omfelle, og slap godt i gennem.
Var det gælt med godt, var det udfør
nalt frem, da der stod *bondestyger*
i stedet for *hord - skovrigere*, og det *ikke*
ikke.

Mange hilsener for I begge to og
Jon: Tomas fra os to gamle.

Gid vi alle må få en god
påskefest med vor opstandens
fødsler. eders

XX

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 619

med dejlige blomster, og ingen havde
for det en glad en brudegom.

Han valgte at sige: *takke Herren for min
store* og *Ligne*: *Det undres jeg på om
morgen og kvæld.*

Nu sidder de så inde på den gl. jord
i Klesel, som for *Ligumkloster*, den
er øde og folk er tyske, men de gør
til arbejdet med godt mod og har kun
en eneste sorg: om Peter må få lov
at blive hjemme! folk til at hjælpe
med arbejdet, kniber det med, *h. store*
skriver. Blev stjålet fra dem en af
de første nætter de var derude, —
Korn og Kartoffler er der ikke fuldt op
af, og mange andre vanskeligheder — men
det er jo alt sammen ingenting at sige
— vi har Peter må blive hjemme!

Den spurgte om nogle mål på *Moses*.
Det forstår jeg vist det ikke at sige
på. Men jeg gik over i *Kirken* og
måtte den forfærdelige allertavle.
Men se c: *Ligumkloster*, *omkring* *lige* *en* *høj*,
men her så *uden* *en* *over* *midt*,
Og så her den *en* *over* *midt*,
en rigtig brev = 

Jeg staa og tænkte paa hvordan
dette brydte Land skal flygte for at give
plads for Moses, men sleg mig til
og med at "komme tid, kommer
saa" - og at der er saa mange langt
store brydte der skal væk, for Moses
kan komme til at glæde søndagsgæsterne.

Jeg synes det er saa dejligt at der
ikke kan lide ham helt vore,
- som du skriver.

Men jeg har vist slet ikke skrevet
til eder siden vi var i eders hjem.

Det gode hjem, hvor vi saa gerne
vil ga ind. Tak for søndag aftenen,
og den anden aften, og for det
alt sammen. Til I helse pigebørnene
fra mig! Og i Luen Ring. Jeg kunde
saa godt lide hans viden og vil.

Er du saa tilfreds med G. Brandes,
svat til Glomsvæsen?

Jeg
synes det er saa godt om man
kunde vente det af ham.

Men hvor er han dog fattig fattig.
- intet at ønske, intet at bede
om, ingen at bede til!

Der er noget jeg havde lyst til at
skrive lidt om til eder to, da det
vel vares en ramm til inden vi
falles ved igen. Men det er vanskeligt
at jeg kan det, og bedst er det nok
i hvert fald at vente. Men jeg
troer I og vi kunde mødes i god
forståelse der, og det giver jo altid
glæde. Det er om vor dat og om
barnedabben. Jeg synes at alt
kond vi i dette er oplever, det
møder os indbyrdes der ind, hvor
Rilden vælter frem, som blinde til
floden, der læger de øgge vander.
Det er jo først og fremst i løn,
vi skal leve vort dødsliv, men
vi kan vel ogsaa tie for meget med
hvad hjertet er faldet af.

Hvor var det godt om nogle af de
mange der gik om i Skinde til
dat med deres smukke, kunde fa
øjene op og fa det lys og glæde
Gud under dem saa vel.
- Ues er Guds hus og hemmelige fort
- og vi vakte det ikke!